

слѣдъ време. По тоя начинъ се и потъпкало това злощастно възстаніе.—За допжлненіе на горѣзложено, ніе привождани и онова, що се разказваше тукъ въ Търново: „че Х. Юрданъ Кисевъ е былъ повиканъ въ Цариградъ отъ Султанъ Махмуда II, за да го види ушь, и—че преди да се представи Султану, облѣкли го въ единъ хубавъ червенъ бинишь, и—му дали и хубавъ червенъ фесъ; и—че Султана былъ му подарилъ и 1000 Махмудий златни.“ До колко това е истина, ніе не можимъ да потвѣрдимъ; но—поне тѣй се разказваше.—

Г Л А В А XVIII.

За проектираното възстаніе на Савва С. Раковски въ 1844 година.

Слѣдъ тая, тѣй зовима „Велчовата Завѣра“, тукъ въ Търново и въ околнитѣ му мѣстности, въ теченіето на 20 години, никакво важно възстаніе не е ставало; но за да бждимъ справедливи: трѣба да спомѣнемъ за Бжлгарското възстаніе, което устрой и приготви покойниъ Раковски въ Браила въ 1844 година. Това възстаніе бѣ довольно добрѣ приготвлено съ цѣль: да преминхтъ възстанниците Дунавъ-тъ, да влѣзхтъ въ Бжлгарія, и да слѣдватъ предначертанниъ си планъ. За жялость обаче, това толкова добрѣ устроено и урѣдено възстаніе, се потуши въ самото му начало; понеже Влашкото мѣстно правителство въ Браила, както и централното въ Букурещъ, ако и да бѣше твѣрдѣ добрѣ извѣстено за това възстаніе, но си мжлчѣше, и чакъ когато възстанниците зели да преминуватъ Дунавъ-тъ, тогава Влашкото централно правителство заповѣдало: „да спрхтъ възстанниците съ оржжіе въ ржка, за да не можхтъ да преминатъ Дунавъ-тъ, която заповѣдъ се и точно извѣршилж; даже се разказва единъ епизодъ по тая случка, който ако дѣйствително е точенъ, не принася никаква честь на тогавашната влашка военна организация и сжстои въ слѣдующето:— „Когато вече въз-